

τῷ μὴ γράπτοντι καὶ τῷ λευκῷ αἴσθησίᾳ, νῦν τὸ ἀντόν, τῷ πατέρει δὲ τὸ ἀντό. αἴτοι δὲ ἀδηματίν, καὶ εἰ τις ἐκέστι φύγοις δοῦτο οὐδὲ τὸ ὅρον; ἕτερος γὰρ καὶ περὶ ἀπέντον ἄλλο, τὸ πάντα; ἔτερον, καὶ τὸ πάντα καὶ τὸ πάντα; ἕτερον δὲ τὸ πάντα; εἰ τοις διαφοραῖς μὲν οὐ μόνον ἐν, πάλαι καὶ ὁ λόγος ὁ ἀντός ἀντό, ὃς δῆλος ἐν τῷ εἰρημένῳ, οὐ διὰ συμβεβεκός ἐν τῷ εἶναι, καὶ ἐν, ἐπειδὴ εἰλλα, ἕτερος, εἰς ἀποιγον εἰπε. τὸ μὴ γράπτον τὸ πατέρει τὸ εἶναι, τὸ δὲ τὸ ἐν. αἵτινες καὶ ἐπέκτινον ὁ ἀντός ἕτερος λόγος. ὅτι μὴ οὐδὲ δὴ τὸ πάντα περιτίθεται καὶ πατέρει περὶ λόγων, τὸ ἐκάστοτε δὲ καὶ ἐπέκτινον, τὸ μὲν τὸ καὶ ἐν τῷ, δῆλον. οἱ δὲ σοφισταὶ ἐλεγχοὶ περὶ τῶν θέσην τετέλια, φανερόν ὅτι τῇ μητρὶ λύστηται λόγος, καὶ εἰ τοιοῦτο Σωκράτης καὶ Σωκράτης τοῦτο; οὐδὲν γὰρ διαφέρει, οὐδὲν τοῦτο ἐγοτοποιεῖν οὐ τοι, οὐδὲν τοῦτο λύσων ὑποτίθεται, πῶς μὴ οὐδὲ τὸ πάντα τοῦτο, καὶ πῶς οὐ τοι τὸ εἶναιται, εἰρηταί.

Κεφάλαιον 3.

TΩΝ δὲ γενούμενον, τὰ μὴ φύσηται γένεται, τὰ δὲ τέχνη, τὰ δὲ δότο τῷ ἀντομένῳ πατέρι δὲ τὰ γενόμενα, ἔπειτα τέ πινος γένεται καὶ τονισθεῖσαν. ἡ γράπτη, ἡ ποστή, ἡ ποιῶν, ἡ πολ. αἱ δὲ γένεσις, αἱ μὲν φυσικαὶ αἱτιεῖσιν, ἡ τοι εἰπεῖσιν τῷ λαζαροντών αἱ γένεσις ἐπι φυσεῖσι; δέ τοι δὲ εἴξοδος οὐ γένεται, λαζαρούμενος ὑλικός. πὸ δὲ μέρος, ἡ φύση, ἡ ἀλλοὶ πάτη πειρότων, αἱ δὲ μεταξειται λαζαρούμενοι οὐσίαις τοῦτο. Ἀπάντα δὲ τὰ γενόμενα, ἡ οὐσία τέχνη, ἡ ψήλων, θεατήν γράπτη καὶ μὴ τοῦτο ἐπέκτινον αὐτοῖς. τοῦτο δὲ δέσιν οὐ τοῦ ἐπέκτινον ύπηρτι, καθέδαλου δὲ, καὶ εἴδος οὐ φύσης, καὶ καθό δύσης, πὸ γράπτημαν τοῦτο φύσην, οἰον, φυτόν, ἡ ζωὴν καὶ μέρος οὐδὲ καὶ τὸ εἴδος λαζαρούμενος οὐδὲ μοιειδές. αἱτιεῖσιν δὲ τὸν αἴλα φ. αἱτιεῖσιν γράπτων γένιμα. οὐταν μὴ οὐδὲ γένεται τὰ γενόμενα διὰ τῶν φύσεων. αἱ δὲ τέχναι γένεσις, λαζαρούμενοι ποιῶνται. πάσαν δὲ εἴσιν αἱ ποιῶσις, ἡ δότο τέχνη, πὸ δέ ποιῶσις, ἡ διατίθεσις. πάσαν δὲ πινες γέγονται καὶ δότο τὸ ἀντομένον, καὶ δότο τούτης πατεροποιίας, ἀστερὶ εἰς τοῦς τοῦ φύσεως γενούμενοις. ἔντα γράπταις ταῦτα καὶ εἰς αἱτιεῖστας γένεται, καὶ αἱτιεῖσις αἱτιεῖστας.

A homini nanque, & albo homini, non est idem: passione vero, idem. Absurdum autem appetit, & si quis vnicouique ipsorum quid erat esse, nomen imponat. Erit nanque etiam prater illud, aliud quod quid erat esse equo: at vero quid prohibet nunc quoque ē vestigio esse quādā quid erat esse, si substantia quidem est, quod quid erat esse? Enimvero non solum vnum, sed ratio etiam eorum eadem, ut ex dictis patet. Non enim secundum accidens vnum vni esse, & cipsum vnum. Item, si aliud erit, in infinitum procedet. Etenim hoc quidem erit, quid erat esse vni esse: illud vero, vnum. Quare de illis quoque eadem ratio erit. Quod igitur de primis, & quæ per se dicuntur, vnicouique esse, & vnumquodque idem, & vnum est, patet. Sophisticæ autem ad hanc positionem redargutiones, manifestum est, quod eadem solutione soluuntur: & si idem Socrates, & Socrati esse. Nihil enim differt, nec ex quibus aliquis interrogauerit, nec ex quibus soluens obtinuerit. Quo igitur modo idem cuique est, quod quid erat esse, & quomodo non idem, dictum est.

CAPUT VII.

Eorum autem, quæ sunt, quādam natura, quādam arte, quādam à casu sunt: omnia vero, quæ sunt, & ab aliquo, & ex aliquo, ac aliquid sunt. Aliiquid vero dico, secundum quodque prædicamentum. Aut enim hoc, aut quantum, aut quale, aut ubi. Generationes vero naturales quidem hæ eorum sunt, quorum generatio ex natura est. Ex quo autem sit, ea est, quam materiam dicimus: à quo vero quippiam, eorum est, quæ natura sunt: ipsum autem aliquid, homo, aut planta, aut quicquam aliud similiūm, quæ maximè dicimus substantias esse. Cuncta vero, quæ aut natura, aut arte sunt, habent materiam. Possibile enim est esse, & non esse, eorum vnumquodque. Hoc autem cuique materia. Vniuersaliter vero, & id, ex quo natura, & illud, per quod natura. Quod enim sit, habet naturam, ut planta, aut animal. Et à quo, natura, quæ secundum speciem dicitur, quæ eiusdem speciei est, hec autē, in alio est: homo nanq. hominē generat. Sic igitur sunt, quæ ob naturam sunt, ceteræ vero generationes, dicuntur effectiones. Omnes autem effectiones, aut ab arte, aut à potestate, aut ab intellectu. Harum autem quādam eriam à casu sunt. & à fortuna, perindeaque in iis, quæ à natura sunt. Quādam enim & illuc, eadem & ex semine, & absque semine sunt.